

A magyar álláspont gy?zött

2020 március 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Az unió végre valóban elismeri Orbán Viktor igazát.

Törökország a sajátos külpolitikai, geopolitikai, katonai és etnikai céljait követve megszegte a 2016-os, unióval kötött megállapodást, és rászabadította a migránsokat Európára. Új konfliktusvonalak jöttek létre, amelyek egy rossz forgatókönyv szerint akár eszkalálódhatnak is. Négy közvetlen szerepl?je – és persze több háttérszerepl?je – van a görög–török határon kialakult konfrontációnak, az újabb migránsinvázióknak. Ezek: Törökország, Görögország, az Európai Unió és a nemzetek feletti, globalista liberális elit.

Törökország az elmúlt id?szakban érzékeny geopolitikai és katonai csatákat veszített Szíriában és Líbiában is. Szíriában szembekerült az oroszok által támogatott kormányer?kkel, amelyek megakadályozták, hogy a szíriai határnál egyfajta pufferzónát alakítson ki a menekültek határ túloldalán tartása és a kurdok felszámolása céljából. Ebb?l a szorult helyzetéb?l akart kitörni, s ezért határozott úgy, hogy a 2016-os, EU-val kötött megállapodást egyoldalúan felmondja, hivatkozva arra, hogy az unió nem tartotta be az ígértét, nem utalt át Törökországnak hatmilliárd eurót az országban rekedt mintegy négymillió migráns eltartásának költségeire. Itt kell megjegyeznünk, hogy a 2016-os márciusi megállapodás, mely arról szólt, hogy a törökök visszatartják a menekülteket és nem engedik át ?ket a határaikon, cserébe pedig az említett támogatást kapják az uniótól, nem egy jogilag rögzített és számonkérhet? nemzetközi szerz?dés volt, hanem pusztán egy politikai megállapodás, amely az ilyen megállapodások természeténél fogva – és ismerve a nemzetközi politikai realitásokat – bármikor felrúgható.

Törökország nyilvánvalóan zsarolja az uniót, s azt várja el a migráció újbóli megállításaért cserébe, hogy Brüsszel egyfel?l támogassa Törökország szíriai geopolitikai céljait a pufferzóna támogatásával, másfel?l pedig – természetesen – most már ne pusztán hatmilliárddal, hanem annál jóval többel támogassa az Európa határán fekv? országot a menekültek, illetve migránsok feltartóztatásában és ellátásában.

Jómagam úgy gondolom, most mutatkozik, mutatkozott meg igazán, hogy Törökország, a hajdani nagy Oszmán Birodalom utódja miként kezeli és mennyire veszi partnerszámba Európát, pontosabban az uniót. Ha röviden kellene erre válaszolni, akkor azt mondanám: Törökország nem veszi partnerszámba és lekezeli. Törökország – pontosabban Erdo?an elnök – fenyeget?zik, számonkér, elvárásokat fogalmaz meg. Jól tudjuk, hogy mindig válsághelyzetekben mutatkozik meg nemcsak egy ember, de egy ország valóságos arculata, karaktere, az, hogy valójában mire lehet t?le számítani és mire nem.

Mondjuk ki végre: Törökország nem való az Európai Unióba, felvételük nemcsak és nem els?sorban geopolitikai szempontból nonszensz (bár csöppnyi európai területükkel úgy is), hanem dönt?en kulturális, civilizációs okokból. Ma már, négy évvel az Európába irányuló migráció kezdete után, annak Európára gyakorolt elrettent? hatásait megtapasztalva világosan látszik, hogy a muszlim lét- és gondolkodásmód gyökeresen eltér az európai, keresztény gyöker? és erkölcs? gondolkodásmódtól, életformától, szokásoktól. (Még úgy is, hogy a mai Európa – pontosabban annak nyugati-európai része – sok tekintetben erejét veszítette és karakterében is elhalványult.) Ne feledjük, hogy Törökország továbbra is iszlám ország, s bár Kemal Atatürk óta jelent?s szekularizációs folyamatokon ment át, Erdo?an alatt újra feler?södött az iszlám identitás, amelynek kezdett?l fogva adottsága a nem muszlim vallásúak, a káfirok mélységes lenézése, másodrend? emberként való kezelése. Ezek a gyökerek a mai napig nem t?ntek el, ráadásul azt se feledjük, hogy Törökország – mint Oszmán Birodalom – évszázadokon át egyfajta iszlám kalifátusként m?ködött az arab világban, de még kevésbé feledhet?, hogy nekik Európa, illetve annak keleti fele felvonulási terepnek, majd meghódított gyarmatnak számított.

Törökország mostani fellépése és retorikája kiválóan mutatja, hogy mélységesen mély a történelem kútja: a jelenlegi török vezetés Európával játszadozik és „szórakozik”, s nem úgy lép fel, ahogyan az az európai és keresztény kultúrkörben szokás, vagyis egyenrangú partnerként kezelve egymást, a kölcsönös tisztelet elve alapján, a kölcsönösen elérhet? el?nyök figyelembevételével. Er?politika ez, amit most folytatnak, s az unióknak, ha nem akar végképp megalázkodni, szintén er?snek és határozottnak kell lennie.

Most mutatkozott meg az is, méghozzá feketén-fehéren, hogy mennyire meggondolatlan és elhibázott volt az Angela Merkel által kezdeményezett megállapodás Törökországgal, amellyel az unió gyakorlatilag kiszervezte, alvállalkozóra bízta Európa határainak és egyben kultúrájának védelmét a migrációval szemben. Vagyis egy iszlám országra bízta a keresztények védelmét. Jól hangzik, nem? Nem, nagyon nem hangzik jól. Az unió és Európa ezzel kiszolgáltatottá vált, és ennek most isszuk meg a levét. De persze a migráció f?b?növe, Angela Merkel most is mossa kezeit, s valami érthetetlen oknál fogva ismét következmények nélkül megússza ezt a súlyos baklövését is.

A második szerepl? Görögország, amely ezúttal végre a sarkára állt, és keményen védi saját határát, egyben a

schengeni határokat. Ez a fordulat – túl azon, hogy a görög területek migránsokkal való túlzsúfoltsága elviselhetetlenné vált – els?sorban a kormányváltásnak köszönhet?: Kiriákosz Micotákisz személyében végre egy olyan konzervatív, bevándorlásellenes miniszterelnök irányítja az országot, aki nem híve a multikulturalizmusnak, a határok megszüntetésének, a globalizmusnak. Micotákisz kormánya jobboldali kormány, szemben el?djével, a radikális baloldali Alexisz Cíprasszal, ám ma már az is megfigyelhet?, hogy nem is feltétlenül az dönt a bevándorláspártiság és a bevándorlásellenesség között, hogy egy párt vagy kormány egyébként bal- vagy jobboldali. Gondoljunk bele: a szlovák Smer, Robert Fico és Peter Pellegrini szociáldemokrata kormánya (amelyik február 29-én megbukott), illetve a cseh Andrej Babiš liberális kormánya Magyarországgal és Lengyelországgal együtt határozottan fellép a bevándorlás ellen, de példa lehet Dánia is, ahol a Mette Frederiksen vezette szociáldemokrata kormány szigorú intézkedéseket vezetett be az illegális migrációval, egyáltalán a bevándorlással szemben.

A harmadik szerepl? az Európai Unió, ezen belül is a bizottság, amelyik végre irányt váltott, s rátért arra az útra, amelyen Orbán Viktor és kormánya a kezdetekt?, azaz 2015 tavaszától kezdve jár. Az unió átfogó és konkrét segítséget nyújt Görögországnak, s ezzel bizonyítja, hogy végre nemcsak szép szavakban, hanem valóságos lépésekkel és kézzelfogható támogatással védi az unió közös határát. Ez óriási fordulat, köszönhet? nyilvánvalóan az új összetétel? bizottságnak és elnökének, Ursula von der Leyennek, ám azt is látni kell, hogy a globalista politikai er?k, a zöldek, a liberálisok, a néppárt liberálisai, a CDU egyes körei most is mindent megtesznek, hogy a migránsok jogairól és az álságos humanitásról beszéljenek, nem pedig az európaiak jogairól.

Az unión belüli küzdelem tehát még korántsem d?lt el bevándorlásbarát és bevándorlásellenes politikai táborok között, de a bizottság, illetve a tagállamok többségének fellépése kétségtelenül biztató. Ám azért azt se feledjük, hogy az unió tagállami vezet?ket leginkább az motiválhatja és késztette változtatásra, hogy a legtöbb országban az állampolgárok többségének láthatóan elege van országa kulturális felszabdolásából, a közbiztonság mélyszéles megromlásából, a mindennapi életmódjuk gyökeres felforgatásából. Magyarul: az európai vezet? politikusok els?sorban hatalmon akarnak maradni, illetve hatalomhoz akarnak jutni, s jól tudják, hogy ezt bevándorlásbarát politikával aligha tudják elérni. Praktikusán, érdekeik szerint váltottak tehát, de ez is jobb, mint a globalista fafej?ség.

És itt jutunk el a negyedik szerepl?höz, a globális pénzügyi elithez, illetve Soros Györgyhöz, aki ennek a globális hálózatnak az el?retolt bástyája. Ez egy nemzetek feletti háttérhatalom, a deep state, amelyik célul t?zte ki a nemzetállamok meggyengítését, a határok felolvasztását, a multikulturális és birodalmi jelleg? Európai Egyesült Államokat, s mindennek eléréséhez eszközként használja a – f?leg muszlim – migránsok Európába telepítését. Soros és a mögötte álló szupergazdag körök minden alkalmat kihasználnak arra, hogy ezekhez a célokhoz közel kerüljenek; ezért aztán cseppet se lep?djünk meg azon, hogy a Soros-hálózat tagjai, a segélyszervezetek, a jogi tanácsadók, az álcivil migránsment?k, NGO-k és a többi máris a helyszínen teremnek, és szervezik, irányítják az inváziót a görög határon.

Számomra a legdöbbenetesebb az egyik afgán migráns nyilatkozata volt, amikor arról beszélt, hogy ?k már vissza nem fordulhatnak, mert mindenüket eladták és felszámolták az otthonukat, hiszen nekik azt mondták, hogy Európa tárt karokkal várja ?ket, lesz pénz, segély, otthon, ellátás és minden. Ez mutatja meg feketén-fehéren: a háttérben a globális hálózat elképeszt?en romboló, mondhatnám aljas propagandamunkát végez e szerencsétlen emberek tömegei között, amelynek brutális következményei vannak és lehetnek Európára nézve.

Ha hagyjuk. De ha most az unió végre valóban elismeri Orbán Viktor igazát és kezdett?l folytatott politikáját a migráció ügyében (a Die Presse a napokban megtette), akkor védhet?vé válik Európa.

És akkor Magyarország is a megérdemelt helyére kerül. Várjuk tehát a Frankfurter Allgemeine Zeitungnak a Die Pressehez hasonló szellemiség? cikkét!

Fricz Tamás

A szerz? politológus, az Alapjogokért Központ kutatási tanácsadója

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen:

<https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:
<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló